

[Inger Gautier Schmit.]

overordentlig Mængde Tilsyn paa dette Omraade her i Landet. I Lovens § 3 nævnes de forskellige Instanser, nemlig ikke mindre end: Sundhedsstyrelsen, Sundhedskommissionerne, Epidemikommissionen, Karantænekommissionen, Embedslægerne, Politiet, Toldvæsenet og det under Fiskeridirektoratet hørende Personale, hver inden for sit Myndighedsomraade, og over alle disse Instanser staaer Indenrigsministeren som øverste Instans.

Naar vi har alle disse forskellige Institutioner, skulde man jo synes, at vi maatte have tilstrækkeligt Tilsyn med vort Levnedsmiddelsalg. Men det foreliggende Lovforslag var jo næppe fremkommet, hvis man ikke mente, at der tiltrængtes Udvidelser i de forskellige Myndigheders Beføjelser, ikke mindst i de Beføjelser, der her tillægges den højtærede Indenrigsminister. Vi fra vor Side erkender, at som Forholdene har udviklet sig, kan man ønske ændrede Regler paa visse Omraader til Trods for de mange Instanser, jeg lige har nævnt. Men jeg kunde tænke mig, at Forholdet er det, at de Mangler og de utilfredsstillende Forhold, der er ved den bestaaende Ordning, maaske til syvende og sidst meget hænger sammen med, at vi Mennesker ikke er saa gode, som vi burde være, og at det altid vil vise sig, at hvor meget Tilsyn man end etablerer, og hvor meget Kontrol man end opretter, naar man aldrig det fuldkomne, simpelt hen fordi mange Mennesker ikke gør deres Pligt. Vi har i Øjeblikket noget, der hedder Sundhedsvedtægter; de findes saa at sige i hver Kommune Landet over med ganske bestemte opgivne Forpligtelser til at paase dette og hint af Hensyn til Befolkningens Sundhed og Velfærd. Ikke des mindre kan det Gang paa Gang paapeges, at de Tillidsmænd, som skal varetage disse Opgaver, ikke gør det i tilfredsstillende Grad, saa der er store Mangler at paavise, ikke fordi Bestemmelserne ikke er gode nok og Vedtægterne ikke vidtrækkende nok, men fordi Menneskene ikke gør den Pligt, der paahviler dem.

Dette siger jeg kun som en indskudt Bemærkning, fordi jeg ved Tanken om yderligere Kontrol og yderligere Tilsyn ikke mener, vi for Tid og Evighed kan forvare os imod enhver som helst Forfalskning eller Forurening eller anden Ødelæggelse af Menneskenes Levnedsmidler. Men naturligvis er det vor Forpligtelse — det Ansvar har vi over for Befolkningen — saa vidt muligt gennem Lovgivningsregler at modvirke, at daarligere Levnedsmidler for-

handles, ombydes eller opbevares, og saaledes bidrage til, at Befolkningen med stedse større Tillid kan købe sit Levnedsmiddelbehov uden at føle sin Sundhed truet deraf.

Den foregaaende Taler gik ret kort, men alligevel klart, ind paa Lovforslagets Indhold. Jeg skal derfor ikke gaa nærmere ind paa de enkelte Paragraffers Indhold, idet jeg mener, at de er af saa omfattende Art og gaar ind paa saa mange Detailforhold, at det vil være mest praktisk at behandle dem i det Udvalg, jeg venter bliver nedsat. Jeg vil kun takke den højtærede Minister for Fremsættelsen af Lovforslaget, som giver Anledning til, at hele dette meget vigtige, ikke mindst for Befolkningens Sundhed vigtige Omraade bliver taget op til indgaaende Drøftelse, og skal tilsige Ministeren vort Partis Deltagelse i Forhandlingerne om disse Spørgsmaal, idet jeg haaber, at vort Arbejde med denne Sag maa føre til, at vi i Lovforslaget naar frem til Forhold, som kan virke tilfredsstillende, til større Kontrol mod Misbrug og større Sikring af Befolkningens Sundhed, uden at vi derved kommer til at lægge det frie Erhvervsliv unødvendige Hindringer i Vejen.

C. J. F. Sven: Ogsaa det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, ser gerne, at man faar en saa god Lov om Levnedsmidler som muligt, og vi kan ogsaa erkende, at efter den lange Tid, der nu er hengaaet, siden Lovgivningsmagten sidst beskæftigede sig med Regler i saa Henseende, vil det være naturligt, at man foretager en Revision. Imidlertid er det et Spørgsmaal, om dette Lovforslag opfylder alle de Krav, man i saa Henseende maa stille. I Anledning af de Udtalelser, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (H. C. Hansen) fremsatte vedrørende dels Kødskandalen, dels et Tilfælde, der havde været i et københavnsk Bageri, vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, den saakaldte Kødskandale var undgaaet, selv om det Lovforslag, her foreligger, havde været Lov paa det paagældende Tidspunkt; og hvad angaar det Tilfælde, der blev nævnt med Bageriet, er det ganske givet, at dette ikke vilde være blevet forhindret, idet Bagerier efter Lovforslaget her positivt er undtaget fra Lovens Regler.

Min almindelige Bedømmelse af Lovforslaget er, at det i høj Grad er en Bemyndigelseslov; det vrimler med Bemyndigelser til snart den ene og snart den anden Minister. Det vilde være heldigt, om man i Loven havde lidt fastere Regler at gaa efter. Bemyndigelser kan naturligvis være nød-